

[Erik Eriksen.]

store. Indadtil vil denne Tilstand af Statsforsorg og Statsregereri ud over alle Grænser skabe Forhold, der er indviklede og komplicerede, og udadtil vil Vanskelighederne ved Afsætningen i høj Grad blive præget af Regeringens Politik indadtil. Selv om Regeringen har et Flertal, der i Dag kan synes som en Fæstning, kan dette meget hurtigt blive et Korthus, fordi den Politik, den fører, er Spekulation i Flertallet, den mangler Idé og skabende Evne til at opbygge under andre Forhold end de rent øjeblikkelige. Men der er glædeligvis ogsaa Tegn, der tyder paa, at Vinden kan vendes og Strømmen bøjes, naar Sammenhold og Samvirke, og Kræfterne, sættes ind netop for det, som mit Partis Ordfører sagde: en midtsamlende, liberal, folkelig Politik.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 22. Oktober, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1937 til 31. Marts 1938.

Mødet hævet Kl. 16⁵⁵.

8de Møde.

Torsdag den 22. Oktober Kl. 13.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1937 til 31. Marts 1938.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Det ærede Medlem Hr. Bomholt besvarede i Gaar min Omtale af Doses Ansættelse paa Raunstrup Skole — det skete midt under Debatten med det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, og i den ærligt talt lidt vældige Debat glemte jeg det ærede Medlems Bemærkning. Jeg bad Formanden om Ordet, men Formanden bad mig vente til i Dag, fordi det ærede Medlem Hr. Bomholt ikke var til Stede. Det er meget heldigt, at vi ventede, idet vi nu har Fortrykket, og ærede Medlemmer vil deraf kunne se, at jeg ikke har rettet noget personligt Angreb mod Dose. Jeg kender ham ikke personlig, jeg ved ikke noget personligt om ham, og man kan ikke være vred over, at en Modstander siger, at man er meget udfordrende — hvis man skulde være det, maatte jeg gaa rundt i en ustandselig Vrède. Jeg har angrebet *Ansættelsen*, jeg har angrebet *Dispositionen*, fordi den strider imod det Grundlag, der er angivet for den frivillige Arbejdstjeneste. Det er det ærede Medlem selv, der har været Ordfører for det paagældende Udvalg, og han har affattet det paa følgende Maade — det findes i Betænkningen af 9. Maj 1933, Tillæg B. 1932—33 Sp. 2206 — jeg beder om Formandens Tilladelse til et ganske kort Citat —:

„Man er fra alle Sider enig om, at Ledelsen af Foranstaltninger, der iværksættes i Henhold til nærværende Lov, bør ske paa politisk neutralt Grundlag, ligesom Undervisningen maa være strengt saglig.“

Efter min Opfattelse er Ansættelsen af en meget ivrig ungsocialistisk Agitator ved Ledelsen og ved Undervisningen ikke i Overensstemmelse med dette Grundlag, men jeg ønsker ikke at rejse en særlig lang Debat om dette, jeg siger det blot, fordi jeg synes, at hvis vi skal have noget ud af det store Spørgsmaal Arbejdspligt, maa vi have Forholdet klarert fra første Haand og være sikre paa, at Sagen ikke paa nogen Maade kan udnyttes til partipolitisk Misbrug. Der er to Ting, jeg har været bange for i denne Forbindelse, den ene er, at man fra Regeringens Side ikke havde helt Mod til at forlange den Disciplin, som er nødvendig paa saadanne Steder, men baade af det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansens oprindelige og reviderede Udtalelse i „Nationaltidende“ er jeg blevet ganske beroliget i saa Henseende. Den anden Ting, jeg har været bange for, var, at Diskussionen vilde give Anledning til at tro, at man betragtede det som rimeligt, ogsaa ved Indførelse af en eventuel ny Institution, at ansætte en ungsocialistisk